

Donašeči profesionálové

svobodny-svet.cz/donaseci-profesionalove

5. ledna 2023

V dávných dobách po 90. roce byla snaha o zjednodušení veřejné správy. Bohulibá snaha. Patřilo k ní i zjišťování, proč vlastně máme Železniční policii, Rybářskou stráž, Mysliveckou stráž, Stráž národních parků a další „prospěšné“ dohlížecí orgány, když můžeme mít pouze jediný a tím je Policie ČR. Snadné, transparentní, jednoduché. Ale proč dělat věci jednoduše, když to jde i jinak. Asi i proto, že počet členů Policie ČR je v naší zemi na počet obyvatel jeden z těch vyšších (44 tis./10 mil.), tak vznikla, samozřejmě z dobrých důvodů a pro náš prospěch a bezpečnost policie městská a pokud vím, stále existuje cosi, jako speciální policie pro železnici, v okolí rybníků se pohybují rybniční strážci a kontrolují rybářské lístky, myslivecká stráž hlídá počet černé zvěře, aby moc neničila ornou půdu, o strážcích národních parků nemluvě. Zkuste dovolit dítěti natrhat si borůvky v zakázaném chráněném místě-tady asi přeháním, ale když jsem na vlastní oči viděla, jak strážce KRNPu vyháněl začátkem 90. let z bujného borůvčí, plného krásných modrých kuliček nezaměstnané z okolí, kteří se tak snažili přivydlat

si a nejit na pracák-tady nepřeháním, viděla jsem to na vlastní oči, zeptala jsem se, jaký zločin ten člověk spáchal. V odpověď mi dotyčný strážce ukázal odznak. Neřekl ani slovo, asi to nepovažoval za nutné, ukázal odznak. Přece se nebude-on, orgán, bavit s někým, kdo mu prostředky na jeho plat ze svých daní posílá.

V těchto souvislostech vzpomenout na **Pomocnou stráž VB**, aktivní staříky, kteří chtěli být důležití, pomocníky Pohraniční stráže z řad aktivních mládežníků, či unavený „šedý mor“ by asi bylo nejvíc na místě.

Ale doba se změnila, všechno se nikoli zkracuje jako v Postřižinách, ale všechno se institucionalizuje, digitalizuje, facebookuje či twitruje a tím pádem i snáze kontroluje a trestá. A nebo-zatím-se alespoň hledá důvod k trestání. Máme tu totiž nová názvy: dezinformace, fake news, hoax. Známá označení jako drb, fór, novinářská kachna, pomluva, anonymní udání nebo úplně obyčejná lež už nestačí. A protože máme nové názvy, musíme mít i nové nástroje, jak je vymýtít. Nestačí už nemluvit se sousedkou-drbnou, novinářské kachny je přece možno odpustit zvláště v letních měsících okurkové sezóny-omlouvám se okurkám-nepomlouvám je, anonymní dopisy se prý normálně házejí do koše. Ale asi jak kde. A obyčejná lež? Tam přece stačí dotyčnému zmáčknout nos a když je měkký, tak jeho informace není pravdivá. To ví přece každý. To přece platí pro jednotlivce i pro nedotknutelnou oblast-média veřejné služby. U nich zmáčknutí nosu je možné nahradit otočením knoflíku na off.

Legrace ale končí, když z dálného Bruselu přinesou poslové zprávu, že místopředsedkyně Komise a komisařka pro hodnoty a transparentnost připravila návrh Nařízení a Soubor opatření, jehož součástí bude dohled nad fungováním médií v jednotlivých zemích EU. A zprávy z Prahy sdělují, že na Úřadu vlády ČR vniká Akční plán pro boj s dezinformacemi a kde úmyslné šíření dezinformací je definováno jako trestný čin. Nestačí tedy už výše zmíněná škála drby-fóry-pomluvy-udavačství-lži, které každý slušný člověk ignoruje, v případě fórů se jim zasměje, ale bude

tu asi nějaká nově definovaná, určitě sofistikovaná škála, kde už ale může jít o tresty do statků a hrdel nebo o vypnutí nevhodných serverů. Vše bude zcela jistě v digitální formě. Ale že by tvůrci tohoto dokumentu přece jenom na něco zapomněli? Že by si neuvědomili, že nemají k dispozici ani Pomocnou, Rybářskou či nějakou jinou stráž, o „šedém moru“ ani nemluvě? Omyl! Tvůrci tohoto „dokumentu“ mají řešení. Donášet na nás budou neziskové organizace. A dostanou za to zapláceno. Samozřejmě z našich daní. To prostě nevymyslíš! Budeme si platit snad už i ty drbny na rohu. A média, která budou šířit pouze pravdu pravdoucí, ta dostanou taky trochu. Ten kdo by si snad myslel, že jsem přišla o rozum, nemá pravdu. Není to ale ani zlý sen nebo noční můra. Je to realita dnešních dnů.

A tak mne napadá jediné: ti pánové a dámy, dnes „pracující“ ve svých krásných kancelářích, asi nedávali ve škole pozor. Asi zapomněli na Husovo: „přesvěčte mne!“, Galileovo, sice potichu, někde na schodišti, ale „přece se točí“, F.L.Věkovo „copak je možné myšlenky zakazovat?“, ještě ne tak dávno „to ve škole nesmíš říkat“, ale nakonec v listopadu 1989: „Paní učitelko, už nám nemusíte lhát“.

Říká se, že „všeho do času, Pán Bůh navěky“, to poslední „do času“ trvalo čtyřicet let. Téměř dvě generace. Přece si to nechceme zopakovat znovu. Že jsem uvedla špatné srovnání? Asi máte pravdu: současná doba přece není tak krutá, aby připustila ztrátu svobody, jakou jsme prožili v těch podivných čtyřiceti létech. Současnost je přece jiná, měkká, digitální. Ale i v dost dávno, nedigitální době napsal jeden skladatel operu v níž je nezapomenutelná árie dona Basilia: „A tak bídně člověk zajde, jehož pomluva zlá najde. Osud nemá slitování, nevinného v oběť dá.“ Jak vysokou hodnotu bude mít pomluva na nové škále, která bude důvodem k trestnímu stíhání a kterou se nám chystá pracovní skupina na Úřadu vlády ČR vytvořit?

| [Milena Kozumplíková](#)

■ ■ ■ ■ ■ (13 votes, average: 4,77 out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím pravidla diskuze.

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

